



**ΑΝΩΤΑΤΗ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ**

**SPORT SUPREME JUDICIAL
COMMITTEE**



Λεωφ. Μακαρίου Αθλητικού Κέντρου, Έγκωμη 2400, Λευκωσία, Ταχ. Θυρίδα 24804, 1304 Λευκωσία, Τηλέφ.: 22-897000, Φαξ: 22-358891
Makario Athletic Centre Ave., Engomi 2400, Nicosia - Cyprus, P. O. Box 24804, 1304 Nicosia, Tel.: 22-897000, Fax: 22-358891

ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

Αρ.Υπόθεσης 15/2009

Ενώπιον	ΞΕΝΙΟΥ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ	- ΠΡΟΕΔΡΟΥ
	ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗ	- ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΥ
	ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΕΡΑΦΕΙΜ	- ΜΕΛΟΥΣ
	ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ ΧΑΤΖΗΧΑΝΝΑ	- ΜΕΛΟΥΣ
	ΛΑΚΗ Ν. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ	- ΜΕΛΟΥΣ

Μεταξύ: ΑΤΡΟΜΗΤΟΣ ΓΕΡΟΣΚΗΠΟΥ

Εφεσεϊόντων

και

ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ ΚΟΠ

Εφεσίβλητων

Ημερομηνία: 26 Μαρτίου 2010

Εμφανίσεις:

Για τους Εφεσεϊόντες: Οι κκ Αρτέμης Αρτεμίου και Λάμπρος Πιερή, Δικηγόροι

Για τους Εφεσίβλητους: Ο κ Αριστοτέλης Βρυωνίδης, Δικηγόρος

Για το ενδιαφερόμενο μέρος:

Σωματείο ΟΜΟΝΟΙΑ Αραδίππου: Ο κ Κενδέας Σέργης, Δικηγόρος

ΑΠΟΦΑΣΗ ΜΕΙΟΨΗΦΙΑΣ

Γεγονότα

1. Στις 31/10/2009, ημέρα Σάββατο, μεταξύ των ωρών 14:30 και 16:22 διεξήχθη ο αγώνας ποδοσφαίρου Β' Κατηγορίας ΚΟΠ στο Κοινοτικό Γήπεδο Γεροσκήπου

μεταξύ του Ατρόμητου Γεροσκήπου («Ο Ατρόμητος») και της Ομόνοιας Αραδίππου («Η Ομόνοια»).

2. Μετά το πέρας του αγώνα, ο οποίος σύμφωνα με το φύλλο αγώνα έληξε με 1-0 υπέρ του Ατρόμητου, η Ομόνοια προχώρησε αυθημερόν στην προετοιμασία Ένστασης [όπως άλλωστε προκύπτει και από το πρόσωπο της ίδιας της επιστολής Ένστασης].
3. Η εν λόγω Ένσταση προσδιορίζει με κάποια σχετική ακρίβεια τους κανονισμούς επί των οποίων στηρίζεται ενώ περιέχει μάλιστα ακριβέστατες πληροφορίες σ' ότι αφορά τον ποδοσφαιριστή Γιάννη Δημητρίου και ειδικότερα το καθεστώς του, αναφέροντας μεταξύ άλλων:-

« Ο ποδοσφαιριστή αυτός αγωνίσθηκε σαν ερασιτέχνης.

Το καθεστώς του ποδοσφαιριστή αυτού είναι κοινοτικός και κατά το 18ον έτος της ηλικίας του δεν ήταν εγγεγραμμένος στο μητρώο της ΚΟΠ. Σαν τέτοιος μπορεί να αγωνισθεί μόνο σαν επαγγελματίας αφού είναι πέραν των 22 χρονών κατά την 1.1.2009.»

4. Η Ένσταση φαίνεται να στάληκε στην ΚΟΠ στις 2/11/2009, δηλαδή την αμέσως επομένη εργάσιμη μέρα και περί ώρα 9:33 πμ. από τα γραφεία παραρτήματος της Λαϊκής Τράπεζας [κατά πάσαν πιθανότητα το Παράρτημα 48 στην οδό στρατηγού Τιμάγια, στην Λάρνακα]. Προφανώς, στάληκαν τα σχετικά έγγραφα αφού πρώτα έγινε το σχετικό έμβασμα σε λογαριασμό της ΚΟΠ περί τις 9:00 πμ. [όπως προκύπτει από τη σχετική συνημμένη χρεωστική σημείωση].
5. Εκτός από την Ένσταση και τη σχετική χρεωστική σημείωση, φαίνεται ότι, στο ίδιο τηλεομοιοτυπικό μήνυμα στάληκαν τα ακόλουθα έγγραφα προς την ΚΟΠ:-

(α) Ο σχετικός Κανονισμός 3.5. του Κεφαλαίου Χ

(β) Το Φύλο αγώνος του Ατρόμητου

(γ) Ο κατάλογος των ποδοσφαιριστών του ατρόμητου (επί της οποίας διακρίνεται ως ημερομηνία αποστολής μέσω τηλεομοιοτύπου από τον Ατρόμητο στις 27/10/2009 και ως ημερομηνία παραλαβής από την ΚΟΠ η 26/10/2009)

(δ) Αντίγραφο της Εγκύκλιου Αρ. 403/2008-09

6. Στις 4/11/2009 με σχετική επιστολή του, ο Αναπληρωτής Γενικός Διευθυντής ενεργώντας εκ μέρους του Γενικού Γραμματέα της ΚΟΠ πληροφόρησε τα σχετιζόμενα σωματεία για την παραπομπή της ένστασης της Ομόνοιας κατά του κύρους του αγώνα.
7. Η ακροαματική διαδικασία φαίνεται να διεξήχθη στην βάση *γραπτών αγορεύσεων* που κατατέθηκαν από τους δικηγόρους των δύο σωματείων. Δεν φαίνεται να υπήρξε οποιαδήποτε διάσταση ως προς τα γεγονότα.
8. Εκείνο το οποίο τελούσε, και συνεχίζει να τελεί, υπό αμφισβήτηση ήταν το κατά πόσον η παράλειψη του Ατρόμητου μπορούσε υπό τις περιστάσεις να τύχει της θεραπείας της Δικαστικής, επί τη βάση του ότι ο *Ατρόμητος δεν ενήργησε κακότητα*.
9. Η Δικαστική Επιτροπή της ΚΟΠ με την απόφαση της στις 10/12/2009 ουσιαστικά υιοθέτησε και επανέλαβε στο κείμενο τις απόφασης της, τις θέσεις που προέβαλλε ο δικηγόρος της Ομόνοιας.
10. Με την παρούσα έφεση ο Ατρόμητος προσβάλλει την απόφαση της ΚΟΠ στηριζόμενος σε δύο λόγους έφεσης. Με τον πρώτο λόγο έφεσης ο Ατρόμητος προσβάλλει τα ευρήματα της δικαστικής που σχετίζονταν με την διαπίστωση του καθεστώτος του ποδοσφαιριστή [*κατά πόσον ή όχι έπρεπε υπό τις περιστάσεις να θεωρηθεί ως ερασιτέχνης*] ενώ με τον δεύτερο λόγο έφεσης προσβάλλει το τελικό εύρημα της Δικαστικής με το οποίο απεφάνθη ότι «*το Σωματείο ενήργησε κακότητα εάν όχι δόλια*».

Ζητήματα υπό εξέταση

11. Τονίζουμε εξ' αρχής ότι εάν δεν εντοπίζαμε το θέμα της προηγούμενης γνώσης της Ομόνοιας σ' ότι αφορά το πραγματικό καθεστώς του ποδοσφαιριστή Γιάννη Δημητρίου, θα είχαμε την ίδια κατάληξη όπως και η πλειοψηφία της Επιτροπής. Με την απόφαση της όμως η μειοψηφία εστιάζεται ακριβώς στον εντοπισμό της προηγούμενης γνώσης της Ομόνοιας και ειδικότερα στις τυχόν συνέπειες που το γεγονός αυτό επιφέρει, περισσότερο στην Ένσταση της Ομόνοιας παρά στην Έφεση.

12. Κατά κύριο λόγο, το ζήτημα που εντοπίζεται δεν έχει εγερθεί με τους λόγους Έφεσης ούτε και εγέρθηκε πρωτόδικα και επομένως να εγείρονται τα ακόλουθα ζητήματα τα οποία θεωρήσαμε αναγκαίο διεξέλθουμε για σκοπούς της παρούσας απόφασης:-

- (α) Κατά πόσον η Επιτροπή έχει την δικαιοδοσία ή/και αρμοδιότητα να εγείρει ένα θέμα, ως το επίδικο, αυτεπάγγελα;
- (β) Ποιό είναι το εφαρμοστέο υπό τις περιστάσεις δίκαιο;
- (γ) Ποια είναι η έκταση και δυνατότητα προσφυγής για επίλυσης της επίδικης διαφοράς στο οικείο καταστατικό;
- (δ) Πως προσδιορίζεται νομικά η συμπεριφορά των συμμετεχόντων σωματείων και ποιες συνέπειες αυτή έχει;

Κατά πόσον η Επιτροπή έχει την δικαιοδοσία ή/και αρμοδιότητα να εγείρει ένα θέμα, ως το επίδικο, αυτεπάγγελα;

13. Κατ' αρχήν σημειώνουμε ότι η ΑΔΕΑ ιδρύθηκε, λειτουργεί και ασκεί αρμοδιότητα με βάση τους **Περί Κυπριακού Αθλητισμού Νόμους 1969 έως 1991 ("Ο Νόμος")** και ειδικότερα το Άρθρο 9 του αναφερόμενου Νόμου.

14. Η παρούσα, ως πιο πάνω αναφέρθηκε αφορά Έφεση κατά της πρωτόδικης απόφασης της Δικαστικής της ΚΟΠ με την οποία επέτρεψε την Ένσταση της Ομόνοιας κατακυρώνοντας έτσι τον αγώνα υπέρ της και ανατρέποντας το αποτέλεσμα του αγώνα.

15. Επομένως στην παρούσα περίπτωση, η ΑΔΕΑ ενεργεί ως δευτεροβάθμια Δικαστική Επιτροπή, σύμφωνα με τις εξουσίες που της δίνονται με το **Άρθρο 9(2) του Νόμου**.

Το άρθρο αυτό, όπως εκτίθεται στον τροποποιητικό **Νόμο 87/85**, έχει ως εξής:

"9. Η Ανωτάτη Δικαστική Επιτροπή Αθλητισμού κέκτηται τας εξής αρμοδιότητας:

(1)

(2) Ως η Ανωτάτη δευτεροβάθμιος Δικαστική Επιτροπή, όπως κρίνει και αποφασίζει επί πάσης εφέσεως, ήτις ήθελεν ασκηθή κατ' αποφάσεων των οικείων δικαστικών επιτροπών,

οσάκις τοιαύτη έφεσης επιτρέπεται υπό των οικείων καταστατικών και εφ' όσον ο Οργανισμός θα απεδέχετο τοιαύτην αρμοδιότητα."

16. Όπως αναφέρθηκε στην **Υπ. Αρ. 409/92, ΑΠΕΠ Πελενδρίου ν.ΚΟΑ, μέσω της ΑΔΕΑ, (1992) ΑΑΔ 4Δ 3145, ημερ. 17.9.1992**, σ' ότι αφορά τις εξουσίες που ασκεί οι ΑΔΕΑ κατ' έφεση:-

"Δε γίνεται συγκεκριμένη αναφορά στο Νόμο για τις εξουσίες τις οποίες έχει η ΑΔΕΑ κατά την εκδίκαση εφέσεων, εκτός από τις ποινές τις οποίες μπορεί να επιβάλει. Επομένως, **πρέπει να εκληφθεί ότι οι εξουσίες της ΑΔΕΑ στην περίπτωση αυτή είναι οι συνήθεις εξουσίες δευτεροβάθμιου δικαστηρίου, εκδικάζοντος κατ' έφεση**".

17. Συνακόλουθα, η ΑΔΕΑ έχει δικαιοδοσία να εξετάσει εκ νέου, κατ' έφεση πρωτόδικης απόφασης, κατά πόσον πληρούνται οι σχετικές προϋποθέσεις που θα επέτρεπαν στην πρωτόδικη Δικαστική Επιτροπή να καταλήξει είτε στην αποδοχή ή την απόρριψη ενός αιτήματος. Η δικαιοδοσία αυτή δεν είναι παντελώς απεριορίστη αλλά, περιορίζεται τρόπο τινά εντός του πλαισίου των κανονισμών που εφαρμόζονται πρωτοδίκως. Με άλλα λόγια η κατ' έφεση αρμοδιότητα της ΑΔΕΑ δεν εκτείνεται σε θέματα άλλα από αυτά που προβλέπονται *"υπό των οικείων καταστατικών"*.

18. Με δεδομένο λοιπόν ότι το οικείο καταστατικό και κανονισμοί επιτρέπουν την προσφυγή εις την ΑΔΕΑ κατ' έφεση απόφασης της δικαστικής της ΚΟΠ, καταλήγουμε συνακόλουθα ότι παρέχεται η δυνατότητα στην ΑΔΕΑ, είτε αυτεπάγγελα ή κατ' αίτημα των διαδίκων [νοουμένου ότι κάτι τέτοιο είναι διαδικαστικά αποδεκτό υπό τις περιστάσεις], όπως κατά την ενάσκηση των αρμοδιοτήτων της κατ' έφεση, εξετάσει κατά πόσον πληρούνται οι σχετικές προϋποθέσεις που τίθενται υπό του οικείου καταστατικού είτε για αποδοχή ή απόρριψη του αιτήματος, όπως αυτό τέθηκε και υποστηρίχτηκε πρωτόδικα.

19. Ενώ, παρενθετικά, η πρωτοβάθμια δικαιοδοσία της ΑΔΕΑ *"είναι περιοριστικά καθορισμένη στις προσφυγές όπως αυτές καταχωρούνται σ' αυτή"* δεδομένου ότι η ΑΔΕΑ είναι διοικητικό όργανο το οποίο ασκεί διοικητική και όχι δικαστική εξουσία (βλ. **Υποθ. Αρ. 431/90, Ναυτικός Όμιλος Κερύνειας ν. ΚΟΑ μέσω της ΑΔΕΑ, (1991) ΑΑΔ 4Ε 3699, ημερ.20.11.1991**).

20. Σημειώνουμε τέλος ότι, όπως άλλωστε τονίστηκε και από την ΑΔΕΑ παλαιότερα, "εις ότι αφορά τα γεγονότα, η ΑΔΕΑ ως δευτεροβάθμιον Δικαστήριο δεν δύναται να επισέρχεται εις την εκτίμηση των γεγονότων ως τούτα διατυπώνονται υπό του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου εκτός μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις κατά τα οποίας εκ του συνόλου της μαρτυρίας είναι κατάδηλον ότι η απόφασις του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου είναι εσφαλμένη" (βλ. **ΑΠΟΠ Πάφου ν. Δικαστικής Επιτροπής ΚΟΠ, Υπ. Αρ. 5/80, ΑΕΚ Κακοπετριάς ν. Δικαστικής Επιτροπής ΚΟΠ, Υποθ. Αρ.3/98**).

Εφαρμοστέο υπό τις περιστάσεις δίκαιο.

21. Με μια απλή ανάγνωση του Νόμου προκύπτει ότι καμία αναφορά δεν γίνεται στο δίκαιο που θα πρέπει να εφαρμόζεται από την ΑΔΕΑ είτε κατά την ενάσκηση των πρωτοβάθμιων ή δευτεροβάθμιων καθηκόντων της. Προφανώς ο νομοθέτης λόγω της πολυπλοκότητας των ζητημάτων που ήταν δυνατόν [και εξακολουθούν] να εγερθούν, άφησε το ζήτημα στην ευχέρεια της ΑΔΕΑ ως προς την επιλογή του εφαρμοστέου δικαίου κατά το δοκούν.

22. Κάποια καθοδήγηση όμως σε ότι αφορά το εφαρμοστέο δίκαιο είναι δυνατόν να αντληθεί από τον σκοπό σύστασης της Επιτροπής και συναφώς το σκοπό που η αυτή εξυπηρετεί.

23. Καθοδηγητική είναι η **Αναθ. Εφ. 359, Εθνικός Αθλητικός Πνευματικός Όμιλος Δευτεράς ν. ΚΟΑ κ.α., (1984) ΑΑΔ 3Β 831, 29.5.1984** όπου ο έντιμος κ. Δ. **Στυλιανίδης** εκδίδοντας της απόφαση της πλειοψηφίας σημείωσε:-

*" From what has already been said, it is clear that A.D.E.A. was established by Law and its powers, duties and functions are regulated by Law. It determined a sports judicial dispute ("athlitiki dikastiki ypothesis"). **It exercised imperium. It did not simply construe the General Regulations of K.O.P. which per se is a document of private law, as submitted by counsel for the respondents and accepted in the judgment under appeal. The nature and character of the function of A.D.E.A. with regard to the sub judice decision is primarily one of public purpose-the promotion and proper functioning of the sports and particularly football. It is an act or decision within the realm of public law. Its decision is binding and it has direct consequences upon football societies and the***

football association and athletics in general. Failure to obey or comply with the decision of A.D.E.A. entails serious adverse consequences.

In conclusion A.D.E.A. issued the sub judice decision in the exercise of a unilateral power given to it by Law for a public purpose and, therefore, its decision is in the domain of public Law. The decision challenged is amenable to the jurisdiction of this Court as it satisfies the requirements of Article 146 of the Constitution."

24. Η πιο πάνω θέση επαναλήφθηκε από τον έντιμο κ. Χατζητσαγγαρή στην Υποθ. Αρ. 505/89, Σωματείο Κεραυνός Στροβόλου ν. ΚΟΑ, (1990) ΑΑΔ 3Α 1990, ημερ. 27.1.1990 όπου ανέφερε μεταξύ άλλων τα εξής:-

"Η Α.Δ.Ε.Α. ερμήνευσε μεν άρθρα του Καταστατικού της Κυπριακής Ομοσπονδίας Ποδοσφαίρου και της Ειδικής Προκήρυξης που αποτελούν ιδιωτικά έγγραφα αλλά με την απόφασή της άσκησε εξουσία η οποία είναι δεσμευτική και επηρέαζε άμεσα τις ομάδες καλαθόσφαιρας στο σύνολο τους. Και στην περίπτωση αυτή η απόφαση της Α.Δ.Ε.Α. προσέβλεπε πρώτιστα σε σκοπό που αφορά το δημόσιο συμφέρον, την προαγωγή δηλαδή του αθλητισμού και ειδικότερα του αθλήματος της καλαθόσφαιρας."

(βλ. επίσης Υποθ. Αρ. 4/93, ΚΟΠ ν. ΚΟΑ μέσω ΑΔΕΑ, (1995) ΑΑΔ 4Β 1120, ημερ. 7.5.1995 και Αιτ. Αρ. 107/98, Σε ότι αφορά την Αίτηση του Αθλητικού Σωματείου Ανόρθωσης Αμμοχώστου, (1998) 1Δ 2219).

25. Τα πιο πάνω οδηγούν με ασφάλεια, κατά την άποψη μας, στο συμπέρασμα ότι αφ' ης στιγμής με την απόφαση της η ΑΔΕΑ ασκεί τέτοια εξουσία η οποία επηρεάζει το ευρύτερο σύνολο του αθλητικού κόσμου και δη το δημόσιο συμφέρον και την προαγωγή του αθλητισμού, υπάρχει ευχέρεια εφαρμογής αρχών δικαίου που ανάγονται κατά τα άλλα στην σφαίρα του δημοσίου δικαίου ασχέτως του γεγονότος ότι πρόκειται για ερμηνεία ιδιωτικού εγγράφου, όπως είναι το οικείο καταστατικό και κανονισμοί.

26. Είναι σαφές ότι η ερμηνεία του ιδιωτικού αυτού εγγράφου εξ' αντικειμένου υπεκφεύγει της σφαίρας του ιδιωτικού δικαίου και προσκαλεί όπου τούτου είναι

γόνιμο και πρέπει στην εφαρμογή και άλλων αρχών δικαίου, όπως είναι η εφαρμογή αρχών δικαίου αναγόμενες στο διοικητικό δίκαιο ή ακόμη και το δίκαιο της επιείκειας.

27. Χαρακτηριστικό είναι άλλωστε το παράδειγμα της αρχής Γκαβασιάδη (**Υποθ. Αρ. 13/1986, Άρης Λεμεσού ν. ΚΟΠ**) που προ πολλού έθεσε η ΑΔΕΑ, η οποία αναμφίβολα δεν μπορεί να ενταχθεί στην σφαίρα αρχών του ιδιωτικού δικαίου παρά, να εκληφθεί ως αρχή του δικαίου της επιείκειας.

28. Το ερώτημα που τίθεται εν προκειμένω, είναι ποιά αρχή δικαίου θα μπορούσε να εφαρμοστεί στα γεγονότα όπως τα έχουμε καταγράψει ώστε να αποδοθεί και να απονεμηθεί δικαιοσύνη, όχι στο ηθικό επίπεδο πραγμάτων, αλλά πάντοτε στο σύμπλεγμα του οικείου καταστατικού και κανονισμών.

29. Η απάντηση στο εγερθέν ερώτημα δεν μπορεί να εντοπιστεί αλλού παρά στο οικείο Καταστατικό και κανονισμούς της ΚΟΠ, στην ερμηνεία που τους δίδεται αλλά περισσότερο στην στοχοθεσία που αυτά εξυπηρετούν και υπό το φως της Διαπίστωσης, όπως λέχθηκε στην υπόθεση **Σωματείο Κεραυνός Στροβόλου ν. ΚΟΑ (πιο πάνω)** ότι μια τέτοια απόφαση προσβλέπει "πρώτιστα σε σκοπό που αφορά το δημόσιο συμφέρον, την προαγωγή δηλαδή του αθλητισμού και ειδικότερα του αθλήματος".

Επίλυσης της επίδικης διαφοράς στην βάση του οικείου καταστατικού και κανονισμών.

30. Σύμφωνα με το **1^ο Άρθρο του Καταστατικού της ΚΟΠ:-**

"Η κατά την 23ην Σεπτεμβρίου 1934, η ιδρυθείσα ΚΟΠ εδρεύει στην Λευκωσία και σκοπό έχει... :

(α) την εν γένει διάδοσιν παρά τη κοινωνία του φίλαθλου πνεύματος ειδικώτερον δεν την εξάπλωσιν και εψύξωσιν του αθλήματος του Ποδοσφαίρου και την προστασίαν του από οποιαδήποτε πράξιν ήτις αντίκειται προς την Αθλητικήν Ιδέαν..."

31. Το δε **Άρθρο 19.2 του Καταστατικού της ΚΟΠ** κατατάσσει ως πειθαρχικά παραπτώματα τις "**παραβάσεις της αθλητικής δεοντολογίας**" και τις "**σοβαρές παραβάσεις των βασικών ή θεμελιωδών αρχών της Ομοσπονδίας ως αυτές περιγράφονται στο άρθρον 1 του Καταστατικού**". Ενώ στο ίδιο άρθρο γίνεται

αναφορά στην παραβίαση των Κανονισμών και της Προκήρυξης των πρωταθλημάτων.

32. Στρεφόμενοι τώρα στην **Προκήρυξη Πρωταθλήματος Β Κατηγορίας 2009/2010** παρατηρούμε ότι το **Άρθρο 14.4. υπό το Κεφάλαιο ΙΧ. Κανονισμοί Παιχνιδιού** δίδει την δυνατότητα στον διαιτητή όπως συμπληρώσει μετά το τέλος του παιχνιδιού στο Φύλλο Αγώνα **"τις τυχόν καταγγελίες για παραπτώματα ή αντιαθλητική συμπεριφορά που έγιναν πριν την έναρξη και/ή κατά την διάρκεια και/ή μετά το τέλος του αγώνα"**.

33. Όσον αφορά το Φύλλον Αγώνα σύμφωνα με το **Άρθρο 8** αυτό συμπληρώνεται από τις ομάδες επί του οποίου καταγράφονται **"το ονοματεπώνυμο, ο αριθμός δελτίου ταυτότητας ΚΟΠ και ο σταθερός αριθμός της φανέλας μέχρι και 18 συμμετεχόντων"** ενώ σύμφωνα με το **Άρθρο 9**, **"το Φύλλον Αγώνα παραδίδεται στον διαιτητή 60 λεπτά πριν την έναρξη του αγώνα"**.

34. Σύμφωνα δε με τα **Άρθρα 17 και 18 του Κεφαλαίου Χ. Ποδοσφαιριστές:-**

" 17. Πριν την έναρξη κάθε αγώνα οι ποδοσφαιριστές κάθε ομάδας οφείλουν να παρουσιάσουν τα εκδοθέντα από την ΚΟΠ δελτία ταυτότητας τους, τα οποία θα ελέγχονται από τον διαιτητή και τον αρχηγό της αντίπαλης ομάδας.

18. Ποδοσφαιριστής που δεν κατέχει και παρουσιάζει στον Διαιτητή έγκυρο δελτίο ταυτότητας ΚΟΠ δεν μπορεί να λάβει μέρος σε αγώνα."

35. Στο ίδιο Κεφάλαιο, στο **Άρθρο 5** σημειώνεται ότι κάθε σωματείο είναι **"υπεύθυνο να υποβάλει στην ΚΟΠ κατάλογο ποδοσφαιριστών, στον οποίο θα καταγράφονται για κάθε ποδοσφαιριστή, το όνομα του, ο σταθερός αριθμός της φανέλας του, ο αριθμός δελτίου ταυτότητας ΚΟΠ, η ημερομηνία γέννησης του, η εθνικότητα του και κατά πόσο είναι επαγγελματίας ή ερασιτέχνης"**. Το δε **Άρθρο 10** υποχρεώνει το σωματείο όπως **"υποβάλλει με φαξ στην ΚΟΠ με κοινοποίηση στα σωματεία που λαμβάνουν μέρος στο Πρωτάθλημα, σε συγκεκριμένες ημερομηνίες που θέτει ο κανονισμός, τον κατάλογο των επαγγελματιών ποδοσφαιριστών"**.

36. Τέλος σύμφωνα με το **Άρθρο 3.5. του Κεφαλαίου Χ της Προκήρυξης της ΚΟΠ** **"δεν δικαιούνται να αγωνίζονται [ως ερασιτέχνες] στο πρωτάθλημα Β**

κατηγορίας ποδοσφαιριστές άνω των 22 ετών κατά την 1/1/2009 που κατά το 18^{ον} έτος της ηλικίας τους δεν ήταν εγγεγραμμένοι στο μητρώο ποδοσφαιριστών της ΚΟΠ" ώστε [δυνάμει του Άρθρου 4 του Κεφαλαίου Χ της Προκήρυξης της ΚΟΠ] "ποδοσφαιριστής που λαμβάνει μέρος στον αγώνα του Πρωταθλήματος ενώ δεν πληροί όλες τις πιο πάνω προϋποθέσεις θα θεωρείται ότι πράττει αντικανονικά και το μέλος θα αναλαμβάνει πλήρως την ευθύνη για αντικανονική συμμετοχή του ποδοσφαιριστή σε αγώνα".

37. Όσο δε αφορά το δικαίωμα ενός σωματείου να προσβάλει το κύρος ενός αγώνα στην βάση του οικείου καταστατικού, αποτυπώνεται και αποδίδεται κατά την άποψη μας καλύτερα και με περισσότερη ακρίβεια με την έννοια του έννομου συμφέροντος ή *locus standi* παρά με την έννοια του αχώγιμου δικαιώματος.

38. Όπως λέχθηκε και από την ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην **Υποθ. Αρ. 534/97, Άννα Ηλία κ.α ν. Κυπριακής Δημοκρατίας μέσω της ΕΔΥ, (1999) ΑΑΔ 3 884, ημερ. 23.12.1999:-**

"Το συμφέρον, αναγκαίο προς νομιμοποίηση του προσφεύγοντος να προσβάλει πράξη ή απόφαση, δεν εξισούται με αχώγιο δικαίωμα αλλά με το ιδιαίτερο έρεισμα του προσφεύγοντος να αμφισβητήσει την απόφαση".

39. Είναι επιπλέον αρκετές εκείνες οι περιπτώσεις όπου, δίδεται από την ΑΔΕΑ το δικαίωμα ακρόασης σε μέρος του οποίου τα συμφέροντα κατ' ισχυρισμόν επηρεάζονται, ως ενδιαφερόμενου μέρους. Κάτι τέτοιο συνάδει πλήρως με την έννοια του έννομου συμφέροντος όπως αυτό διατυπώνεται στο διοικητικό δίκαιο παρά με οποιαδήποτε άλλη έννοια δικαίου.

40. Είμαστε επιπλέον της άποψης ότι το ζήτημα του έννομου συμφέροντος είναι ένα θέμα το οποίο μπορεί να εγερθεί και κατ' έφεση ακόμη και αυτεπάγγελα, ανεξαρτήτως του γεγονότος ότι δεν τέθηκε πρωτοδίκως. Όπως αναφέρθηκε στην **Αναθ. Εφ. 3147, Χαρίλαος Χατζηγέρου ν. ΑΗΚ, (2003) ΑΑΔ 3 80 ημερ.30.1.2003:-**

"Η κατοχή εννόμου συμφέροντος είναι ζήτημα που εξετάζεται από το Δικαστήριο αυτεπάγγελα ή όταν εγείρεται από τους διαδίκους. Η έρευνα για τη διαπίστωση της ύπαρξης εννόμου συμφέροντος προηγείται παντός άλλου θέματος που εξετάζεται αυτεπάγγελα. (Βλ. **Χαρίλαος Παπαδόπουλος ν. ΡΙΚ κ.ά (1996) 3 Α.Α.Δ. 1.)**

Πως προσδιορίζεται νομικά η συμπεριφορά των συμμετεχόντων σωματείων και ποιες συνέπειες αυτή έχει;

41. Το ότι ένα σωματείο που συμμετέχει σ' ένα αγώνα έχει το δικαίωμα να τον προσβάλει δεν χωρεί αμφιβολία. Τα ερωτήματα όμως που μας απασχόλησαν είναι δύο:-

- (α) κατά πόσον όντως στοιχειοθετείται βάση της προσαχθείσας μαρτυρίας και ισχυρισμών η θέση και Ένστασης της Ομόνοιας, και
- (β) κατά πόσον αυτό το κεκτημένο εκ των κανονισμών δικαίωμα της Ομόνοιας μπορεί να διαβρωθεί ή να αλλοιωθεί, αναλόγως των γεγονότων μιας περίπτωσης και επομένως να απορριφθεί η Ένστασης ανεξαρτήτως της διαπίστωσης περί αντικανονικότητας.

42. Ως προς το πρώτο ζήτημα, *κατά πόσον όντως στοιχειοθετείται η θέση και Ένστασης της Ομόνοιας*, αναμφίβολα θα πρέπει να στραφούμε, όπως έχουμε ήδη υποδείξει στην μαρτυρία, ισχυρισμούς και κανονισμούς που τέθηκαν καιπραγματεύτηκαν πρωτόδικα.

43. Όπως προκύπτει από την απαντητική επιστολή της ΚΟΠ ημερ. 19.11.2009 ο ποδοσφαιριστής Γιάννης Δημητρίου ενεγράφη στο Μητρώο Ποδοσφαιριστών της Ομοσπονδίας στις 31.8.2004.

44. Δεν έχει δοθεί η οποιαδήποτε μαρτυρία ως προς την πορεία που ακολούθησε ο ποδοσφαιριστής μέχρι τις 31.10.2009, την ημέρα του επίδικου αγώνα. Ούτε φαίνεται να υπάρχει η οποιαδήποτε μαρτυρία που να μας διαφωτίζει ως προς το πότε ενεγράφη στην δύναμη του Ατρόμητου.

45. Εκείνο όμως που υπάρχει είναι η αποστολή καταλόγου των επαγγελματιών ποδοσφαιριστών από τον Ατρόμητο στις 17.9.09 [σύμφωνα με το **Άρθρο 10 του Κεφαλαίου Χ**]. Σε αυτόν ο ποδοσφαιριστής Γιάννης Δημητρίου αναφέρεται ως Επαγγελματίας. Αργότερα, και προφανώς μετά την αίτηση για αλλαγή του καθεστώτος του ποδοσφαιριστή και ειδικότερα της θετικής απάντησης της ΚΟΠ στις 26.10.2009, ο Ατρόμητος απέστειλε νέο κατάλογο επαγγελματιών ποδοσφαιριστών, μη αναφέροντας τον Γιάννη Δημητρίου.

46. Την ίδια μέρα, δηλαδή στις 26.10.2009, ο Ατρόμητος απέστειλε και τον κατάλογο ποδοσφαιριστών, [σύμφωνα με το **Άρθρο 5 του Κεφαλαίου Χ**] σημειώνοντας ότι ο Γιάννης Δημητρίου είναι εθνικότητας Κυπριακής και Ερασιτέχνης.
47. Όπως πιο πάνω αναφέρθηκε ο αγώνας μεταξύ του Ατρόμητου και της Ομόνοιας διεξήχθη στις 31.10.2009. Η Ένστασης φέρει ημερομηνία 31.10.2009, δηλαδή την ίδια ημέρα, αλλά φαίνεται να λήφθηκε τις πρωινές ώρες της αμέσως επόμενης εργάσιμης μέρας, της Δευτέρας.
48. Η Ένσταση ουσιαστικά καταγράφει ότι αντικανονικά ο ποδοσφαιριστής αγωνίστηκε ως ερασιτέχνης εφόσον **είναι κοινοτικός που κατά το 18ος της ηλικίας του δεν ήταν εγγεγραμμένος στο μητρώο της ΚΟΠ**. Η Ένσταση στηρίζεται ακριβώς στο **Άρθρο 3.5. του Κεφαλαίου Χ της Προκήρυξης της ΚΟΠ** και την **Εγκύκλιο Αρ. 403/2008/09** η οποία απαγορεύει την συμμετοχή σε κοινοτικό ποδοσφαιριστή άνω των 21 ετών.
49. Δεν τίθεται βεβαίως θέμα αμφισβήτησης του γεγονότος ότι η συμμετοχή του ποδοσφαιριστή Γιάννη Δημητρίου ήταν εν τέλει αντικανονική. Το ουσιαστικό κατά την άποψη μας ζήτημα ήταν, όπως σωστά προσδιορίστηκε από την Δικαστική της ΚΟΠ, αφενός μεν το κατά πόσον ο Γιάννης Δημητρίου ήταν κατά το 18ον έτος της ηλικίας του εγγεγραμμένος στο μητρώο της ΚΟΠ και αφετέρου εάν όντως είναι κοινοτικός.
50. Το κατά πόσον ή όχι ο ποδοσφαιριστής κατά την μεταγραφή του από την Αγγλία στην Κύπρο στις 6.9.2004 ήταν ερασιτέχνης ή επαγγελματίας δεν φαίνεται να διαφοροποιεί με οποιοδήποτε τρόπο τα πράγματα. Εξ' ου και δεν έχει οποιοδήποτε έρεισμα ο πρώτος λόγος έφεσης.
51. Το γεγονός παραμένει ότι στις 31.8.2004 φαίνεται ο ποδοσφαιριστής, σύμφωνα με σχετική επιστολή της ΚΟΠ προς την Ομόνοια ημερ.19.11.2009, να είχε εγγραφεί στο Μητρώο Ποδοσφαιριστών της Ομοσπονδίας. Κατά την εγγραφή του όμως, ο ποδοσφαιριστής ήταν πέραν των 18 ετών εφόσον γεννήθηκε στις 31.5.1986.
52. Ως τέτοιος ο Γιάννης Δημητρίου δεν μπορούσε υπό οποιεσδήποτε συνθήκες να συμμετέχει ως ερασιτέχνης, σύμφωνα με το **Άρθρο 3.5. του Κεφαλαίου Χ της Προκήρυξης της ΚΟΠ**. Εφόσον λοιπόν ο Γιάννης Δημητρίου έλαβε μέρος σε αγώνα του Πρωταθλήματος ενώ δεν πληρούσε όλες τις πιο πάνω προϋποθέσεις θεωρείται ότι πράττει τούτο αντικανονικά και επομένως ο Ατρόμητος αναλαμβάνει

πλήρως την ευθύνη για αντικανονική συμμετοχή του ποδοσφαιριστή, δυνάμει του Άρθρου 4 του Κεφαλαίου Χ της Προκήρυξης της ΚΟΠ.

53. Έχοντας διαπιστώσει την παράβαση του οικείου Καταστατικού και Κανονισμών από τον Ατρόμητο, στρεφόμεστε τώρα στο ερώτημα του κατά πόσον ορθά ή λανθασμένα η Δικαστική Επιτροπή της ΚΟΠ δεν προχώρησε να εφαρμόσει την αρχή Γκαβασιάδη.
54. Όπως έχει νομολογηθεί με την εφαρμογή της αρχής Γκαβασιάδη κατ' ουσίαν αναστέλλεται η επιβολή και εκτέλεσης ποινής καίτοι το κατηγορούμενο σωματείο παραβίασε τους *οικείους κανονισμούς*. Το υπαίτιο σωματείο δικαιούται, όχι βεβαίως αυτοδικαίως, αλλά κατά την διακριτική ευχέρεια της δικασίας δικαστικής επιτροπής να τύχει αυτού του επιεικούς ευεργετήματος. Απαιτείται κατά την άποψη μας η απόδειξη από το υπαίτιο σωματείο καλοπιστίας και παράλληλα απόδοσης *ανευθυνότητας* στην αρμόδια ομοσπονδία.
55. Δεν τίθεται επομένως ζήτημα ύπαρξης μαχητού τεκμηρίου καλοπιστίας. Είναι ένα στοιχείο το οποίο το υπαίτιο σωματείο το οποίο είναι επιφορτισμένο με την εφαρμογή των κανονισμών και το οποίο διαπιστώνεται ότι τους έχει παραβιάσει να καταδείξει την καλή του πίστη, ώστε να επιτραπεί στη δικάσασα δικαστική επιτροπή να ενασκήσει την διακριτική της ευχέρεια.
56. Ούτε η αποτυχία απόδειξης καλοπιστίας οδηγεί αυτόματα στο συμπέρασμα περί κακοπιστίας ή δόλου. Η αντικανονικότητα απλά παραμένει προκαλώντας τις οποιεσδήποτε νομικές συνέπειες προνοούνται από το *οικείο καταστατικό*.
57. Είναι σε αυτό το σημείο που εντοπίζουμε την λανθασμένη προσέγγιση από το Δικαστική Επιτροπή της ΚΟΠ.
- (α) Πρώτον, προέβηκε σε εύρημα περί κακοπιστίας πριν ακόμη αποφασίσει το ζήτημα της αντικανονικότητας.
 - (β) Δεύτερο, κατέληξε στο εύρημα περί κακοπιστίας στηριζόμενη στην παράλειψη του Ατρόμητου να εφαρμόσει τους κανονισμούς, τιμωρώντας επομένως το σωματείο διπλά για το ίδιο σφάλμα.
 - (γ) Τρίτο, θεώρησε ότι η παράλειψη δέουσας έρευνας και επιμέλειας μπορούσε να εξισωθεί σε κακοπιστία. Λανθασμένα κατά την άποψη μας, εφόσον εξ' αντικειμένου μια τέτοια

παράλειψη οδηγεί σε συμπέρασμα αμέλειας. Η κακοπιστία, απαιτεί την στοιχειοθέτηση κάποιας μορφής πρόθεσης. Η παράλειψη εκτέλεσης καθηκόντων δεν ενέχει το οποιοδήποτε στοιχείο της πρόθεσης ή του προσχεδιασμού.

- (δ) Τέταρτο λανθασμένα θεώρησε ότι έπρεπε να προβεί σε εύρημα περί κακοπιστίας ώστε να μην *ευεργετήσει* τον Ατρόμητο για την παράλειψη του. Όπως αναφέρθηκε πιο πάνω, το ζητούμενο δεν είναι η διαπίστωση κακοπιστίας αλλά καλοπιστίας. Βεβαίως, όπου διαπιστώνεται η ύπαρξη δόλου και κακοπιστίας το υπαίτιο σωματείο αποκλείεται από την εφαρμογή της αρχής *Γκαβασιάδη*.

58. Με δεδομένη την απόδειξη των λόγων ένστασης της Ομόνοιας το βάρος απόδειξης της καλοπιστίας μεταφέρεται στους ώμους του υπαίτιου Ατρόμητου. Επομένως, στην προκειμένη περίπτωση, η Δικαστική της ΚΟΠ όφειλε αφού διαπίστωνε την παράβαση των οικείων κανονισμών να προχωρήσει, εάν βεβαίως υπήρχε η οποιαδήποτε μαρτυρία και αίτημα, και κάτι τέτοιο ήταν επιτρεπτό, να εξετάσει κατά πόσον εφαρμόζεται η αρχή *Γκαβασιάδη*.

59. Με την αγόρευση ενώπιον της Δικαστικής της ΚΟΠ ο δικηγόρος του Ατρόμητου εισηγήθηκε, ότι ο Ατρόμητος δεν ενήργησε κακόπιστα δεδομένου ότι αγωνίστηκε στον επίδικο αγώνα *"μετά από την σχετική ενημέρωση της ΚΟΠ ότι η Εκτελεστική Επιτροπή της ΚΟΠ, ενέκρινε την αίτηση του για επανάκτηση της ερασιτεχνικής ιδιότητας"*.

60. Η αφ' εαυτής και μόνο, λήψη της επιστολής δεν αποδεικνύει την καλοπιστία του Ατρόμητου. Πρόσθετη μαρτυρία προς υποστήριξη της θέσης αυτής θα έπρεπε να είχε προσαχθεί, κάτι το οποίο δεν έγινε. Η γυμνή αναφορά στις προηγούμενες διαδικαστικές ενέργειες του Ατρόμητου πάλιν δεν ικανοποιεί. Αυτό γιατί με τις προηγούμενες διαδικαστικές ενέργειες δημιουργείτε κάποια αμφιβολία ως προς το κατά πόσον ή όχι ο Ατρόμητος ενήργησε καλόπιστα.

61. Επιπλέον, ως προς το εγερθέν σημείο συνταυτιζόμαστε με την πλειοψηφία, και ειδικότερα ότι *υπό τις περιστάσεις* δεν τίθεται θέμα εφαρμογής της αρχής *Γκαβασιάδη*. Όπως χαρακτηριστικά αναφέρει η πλειοψηφία στο κείμενο της απόφασης:-

«Δεν θεωρούμε, ότι δικαιολογείται εφαρμογή ή επέκταση της υπόθεσης Γκαβασιάδη στα γεγονότα της παρούσας υπόθεσης, η εμβέλεια της οποίας, ακριβώς λόγω του εκ

του *contra legem* χαρακτήρα της, θεωρούμε ότι πρέπει να ερμηνεύεται περιοριστικά και το σκεπτικό της να χρησιμοποιείται με την απαραίτητη φειδώ, εκεί όπου τα γεγονότα της περίπτωσης ολοφάνερα καταδεικνύουν κάτι τέτοιο ως απολύτως αναγκαίο προς απόδοση αθλητικής δικαιοσύνης.»

62. Έχοντας ικανοποιηθεί ως προς το πρώτο εγερθέν ζήτημα, ότι δηλαδή υπήρξε μη ευεργετούμενη παράβαση των οικείων κανονισμών στρεφόμεστε τώρα στο κατά πόσον αυτό το κεκτημένο εκ των κανονισμών δικαίωμα της Ομόνοιας μπορεί να διαβρωθεί ή να αλλοιωθεί αναλόγως των γεγονότων μιας περίπτωσης και επομένως να απορριφθεί η Ένστασης ανεξαρτήτως της διαπίστωσης περί αντικανονικότητας.
63. Η απάντηση είναι καταφατική και βρίσκεται στην αρχή της επιδοκimasίας και αποδοκimasίας όπως αυτή υιοθετήθηκε από το Ανώτατο Δικαστήριο σε σωρεία υποθέσεων (βλ. *Αναθ. Εφ.2574, Epsilon Electromechanical Ltd ως αντιπροσώπου της Hawker Siddeley Switchgear Ltd v. AHK (2000) AAD 3 379, Κυπριακή Δημοκρατία Μέσω Υπουργικού Συμβουλίου κ.α. v China Wanbao Engineering Corporation, (2000) AAD 3 406*).
64. Η αρχή αυτή τυγχάνει εφαρμογής είτε προς επιβεβαίωση ή ακόμη και εξουδετέρωση του τυχόν έννομου συμφέροντος που ενδεχομένως να έχει ο παραπονούμενος ώστε να προσβάλει μια πράξη. Η αρχή της επιδοκimasίας και αποδοκimasίας εφαρμόζεται όπου από την προσαχθείσα μαρτυρία διαπιστώνεται με κάποια σχετική βεβαιότητα ότι το ενιστάμενο σωματείο γνώριζε εκ των προτέρων την αντικανονικότητα την οποία και με την στάση του επιδοκίμασε αλλά αποδοκίμασε μετά το πέρας του αγώνα στην βάση πλέον του αρνητικού αποτελέσματος.
65. Από τα γεγονότα καταδεικνύεται κατά την άποψη μας ότι η Ομόνοια γνώριζε εκ των προτέρων ότι ο ποδοσφαιριστής Γιάννης Δημητρίου κακώς είχε εγγραφεί ως ερασιτέχνης και επομένως δεν δικαιούτο να αγωνιστεί στον επίδικο αγώνα. Δεν μπορεί να εξηγηθεί διαφορετικά το ότι η Ομόνοια είχε στην κατοχή της όλα τα σχετικά έγγραφα με τα οποία στοιχειοθετήτο η Ένστασης της, την ίδια μέρα που διεκπεραιώθηκε ο αγώνας ώστε μάλιστα να συμπεριληφθεί και το λεκτικό τους στην εν λόγω Ένσταση.
66. Ούτε και μπορεί να εξηγηθεί το γεγονός ότι η Ομόνοια ήταν σε θέση να γνωρίζει το καθεστώς του ποδοσφαιριστή στις 31.10.2009 εφόσον πρόκειται για ημέρα

Σάββατο, μη εργάσιμη μέρα και επομένως αδύνατο να λάβει τις οποιοσδήποτε πληροφορίες από οποιοδήποτε υπάλληλο της ΚΟΠ. Για κάτι τέτοιο κατά πάσα πιθανότητα να απαιτείτο χρόνος 1 με 2 ημερών για να απαντήσει η ΚΟΠ, κατόπιν αποστολής σχετικού γραπτού αιτήματος και της ακόλουθης έρευνας στα σχετικά μητρώα του Οργανισμού.

67.Βεβαίως στην προκειμένη περίπτωση διαπιστώνουμε ότι το παραπονούμενο σωματείο όχι μόνο γνώριζε αλλά ήταν σε θέση να αποδείξει στα πλαίσια υποβολής ένστασης ενώπιον της Δικαστικής της ΚΟΠ την αντικανονικότητα. Επομένως, η γνώση την οποία είχε το παραπονούμενο σωματείο δεν περιοριζόταν σε πιθανή υποψία. Ήταν κατά την άποψη μας τέτοια που δεν άφηνε κανένα περιθώριο αμφιβολίας ως προς την αντικανονικότητα, ταυτόχρονα ικανή να στοιχειοθετήσει την εν τέλει υποβληθείσα ένσταση.

68. Σημειώνουμε επιπλέον, για οποία αξία αυτό έχει ότι, η μαρτυρία και επιχειρήματα που τελικά προωθήθηκαν ενώπιον της Δικαστικής Επιτροπής ήσαν αυτά και τα ίδια που κατεγράφησαν στην ένσταση της 31.10.2009, κάποιες ώρες μετά τον αναφερόμενο αγώνα. Δεν υπήρξε δηλαδή η οποιαδήποτε περαιτέρω *ουσιαστική* έρευνα από το ενιστάμενο σωματείο, προφανώς επειδή η μαρτυρία και ισχυρισμοί ήταν εκ των προτέρων σε γνώση τους.

69.Η Ομόνοια εγνώριζε εκ των προτέρων ότι ο συγκεκριμένος ποδοσφαιριστής δεν edικαιούτο να συμμετάσχει στον εν λόγω αγώνα και αντί να ενστεί στην συμμετοχή του προ του αγώνα, ως είχε καθήκον και θα αναμενόταν να πράξει, δεδομένου ότι κάτι τέτοιο είναι επιτρεπτό από το **Άρθρο 14.4. υπό το Κεφάλαιο IX, Κανονισμοί Παιχνιδιού** σε συνδυασμό με τα **Άρθρα 8 και 9** του ίδιου Κεφαλαίου, ως επίσης και τα **Άρθρα 17 και 18 του Κεφαλαίου X, Ποδοσφαιριστές**, εν τούτοις παρέμεινε σιωπηρή μέχρι το πέρας του αγώνα, οπότε και μετά το αρνητικό για αυτήν αποτέλεσμα προχώρησε στην καταχώρηση της εν λόγω Ένστασης.

70. Μια τέτοια στάση σαφέστατα αντίκειται στην «Αθλητικήν Ιδέα» (ως αυτή αναγράφεται στο **Άρθρο 1 του Καταστατικού της ΚΟΠ**) καθώς επίσης και στην «αθλητική δεοντολογία» (ως αυτή αναγράφεται στο **Άρθρο 19.2 του Καταστατικού της ΚΟΠ**)

71. Ως είναι το εύρημα μας περί των γεγονότων, ως ανωτέρω αναφέρεται, τίθεται ζήτημα εφαρμογής της αρχής της "επιδοκιμασίας και αποδοκιμασίας" ώστε να εξαλείφεται το οποιοδήποτε έννομο συμφέρον υπήρχε εκ των *οικίων κανονισμών*, στην προώθηση της Ένστασης.

72. Στο σημείο αυτό είναι που τίθεται θέμα ανατροπής της πρωτόδικης Απόφασης της Δικαστικής Επιτροπής της ΚΟΠ, πλανόμμενης επί των πραγματικών γεγονότων. Εφόσον, απέτυχε να εντοπίσει το γεγονός ότι το παραπονούμενο σωματείο όχι μόνο γνώριζε για την παράτυπη εγγραφή του συγκεκριμένου παίκτη αλλά είχε και τέτοια στοιχεία που στοιχειοθετούσαν τυχόν ένσταση, θεώρησε ότι η Ομόνοια είχε έννομο συμφέρον να προωθήσει την Ένσταση της.
73. Οφείλουμε να σημειώσουμε ότι μας προβληματίζει το γεγονός ότι μετά από μια τέτοια απόφαση ενδεχομένως, να εγείρονται προδικαστικές ενστάσεις σε ότι αφορά το έννομο συμφέρον παραπονούμενου σωματείου να προχωρεί με την ένσταση του κατά το κύρος αγώνα.
74. Για αυτό το λόγο διασαφηνίζουμε ότι, η εκ των προτέρων αποστολή καταλόγου δεν δημιουργεί και εκ των προτέρων γνώση εφόσον η παρατυπία ενδεχομένως να μην είναι διαπιστώσιμη από εκείνο το σημείο. Ούτε και υπάρχει καθήκον διερεύνησης του κατά πόσον ένας παίκτης είναι νομότυπος εφόσον, το καθήκον αυτό παραμένει με το σωματείο του παίκτη στο οποίο την δύναμη ο παίκτης ανήκει.
75. Στην προκειμένη περίπτωση όμως τα πράγματα μιλούν από μόνα τους σε ότι αφορά την προηγούμενη γνώση και πρόθεση της Ομόνοιας. Θεωρούμε ότι η Ομόνοια δεν είχε μόνο κάποιες ενδείξεις ή υποδείξεις οι οποίες ενδεχομένως να την οδηγούσαν στην περαιτέρω διερεύνηση του καθεστώτος του εν λόγω ποδοσφαιριστή αλλά, γνώριζε αρκετά καλά έχοντας μάλιστα εκ των προτέρων εφοδιαστεί με όλα τα σχετικά στοιχεία που θα στοιχειοθετούσαν την ένσταση της και την καταδίκη του Ατρόμητου.

Συμπέρασμα

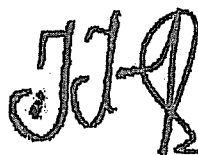
76. Η μη προώθηση ένστασης από την Ομόνοια σε πρώτο χρόνο δεν δικαιολογείτο. Δοσμένης της προηγούμενης γνώσης της Ομόνοιας είναι γεγονός παντελώς ανεξάρτητο του κατά πόσον ή όχι ο Ατρόμητος διέρρηξε κακόπιστα ή όχι με την στάση του, τους *οικείους κανονισμούς*.
77. Πареισφρέει βεβαίως το θεώρημα ότι, με την κατάληξη μας αυτή, κατ' ουσία απαλλάσσουμε ένα σωματείο το οποίο αποδείχτηκε ότι με την στάση του καταστρατήγησε τους κανονισμούς και ενοχοποιούμε ένα άλλο το οποίο απλά παρέμεινε σιωπηρό.

78. Είμαστε της άποψης ότι όπου ένα σωματείο είναι σε θέση να γνωρίζει άμεση και ενδεχόμενη διάρρηξη των κανονισμών τότε έχει πλέον υποχρέωση και καθήκον να την υποδείξει και να την καταγγείλει. Θεωρούμε ότι με την σιωπή της η Ομόνοια συνέδραμε στην εκτέλεση της παρατυπίας που προωθήθηκε από τον Ατρόμητο, κακόπιστα ή μη, ώστε να καθίσταται πλέον συνεργός στην παρατυπία και απολύει κάθε συμφέρον ή δικαίωμα προβολής ένστασης.

79. Η μετά της ήττας καταγγελία της Ομόνοιας δηλοί ότι κίνητρο της ήταν η ανατροπή του ίδιου του αποτελέσματος και όχι η επιβολή της έννομης τάξης έστω *ex post facto*.

80. Θεωρούμε ότι υπό τις περιστάσεις δεν θα μπορούσαμε να αγνοήσουμε το γεγονός αυτό και να αποδεχτούμε την απόφαση της ΚΟΠ. Η διαπίστωση αυτή της προηγούμενης γνώσης της Ομόνοιας, δεν μας αφήνει περιθώρια παρά να ανατρέπαμε την πρωτόδικη απόφαση.

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΧΑΤΖΗΧΑΝΝΑΣ



ΛΑΚΗΣ Ν. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

